

evidens est, dominum per assensum nullam obligationem
fuscipere, aut incurrire supra se, aut suum feudum pro
illo tempore, quo ad ipsum devolvatur.

Quarto, in Regno non potest hac res in controv-
er-
fiam, & dubium revocari, est enim expressa lege decisa.
Nam in libro Capitulorum Neapolitanorum, fol. 171. à ter-
go, in Capitulis Matritensibus anni 1580. expeditis per
sapientissimum Regem Dominum nostrum Philippum
II. felicis recordationis cap. 2. contento in pragmat. 23.
de feud. quæ est in novissima compilatione pragm. 24.
ita habet: *Quesi bien la concession de los assensos para ob-
ligar bienes feudales à la consecucion de las dotes y de
pendientes de las misma dotes, y bienes las mugeres se
entende, que esta hipoteca comprehende la seguridad de
dotos à quelllos, que pucden tener derecho à las dichas do-
tes, lo mande vuestra Magestad declarar así. Supradic-
atum capitulum fuit concessum in parlamento generali cele-
brato in anno 1570. Placet sua Regiae Catholicae Maje-
stati in hoc Regni votis annuere, citra tamen prejudici-
cium Regiae Curie, quandocumque, & quomodocumque dicta
feuda ei devolverentur. Hactenùs Capitulum, cuius et-
iam meminit Ponte de potest. prorog. tit. 6. in princip. num.
32. In quo multa occurunt expendenda. Primum, quod loquitur in causa dotium, quæ semper, & ubi-
que præcipua est, leg. 1. ff. solut. matrim. & maximè
privilegiata, ut ibi assentur Doctores omnes. Secun-
dò, quod loquitur de assensu legis, & Regis, qui est
potentior, amplior, & efficacior, quam assensus Vi-
ceregis, & hominis, juxta adnotata ab eodem Ponte
ibid. ex num. 34. & Rovito in pragmat. 2. numer. 4. &
5. de feudis. Et tamen in hec assensu potentiori, effi-
caciori, & magis privilegiato est aperta Regis volun-
tas, qua excipit casum devolutionis, in quo non vult
præjudicari juribus Regiae Curie, neque creditores do-
tium assecurari super feudis, casu, quo ad Regiam Cu-
riam devolvantur, cum præjudicio ejus iurium, quæ*

salva libi, & integra vult refervari, quod esse juribus
conforme, sentit Surdus dict. decis. 286. num. 12. 14.
& 15. Ergo id multo magis dicendum est in casu, de
quo agimus, in quo assensus est praesitus per Prore-
gem, non super contractu dotali, sed super contractu
obligationis pro evictione, cum expressa clausula rese-
rvationis jurium Regiae Curiae.

Quinto tandem, quoniam iniquissimum esset, aperiri
viam tam amplam, tam planam, & expeditam illudendi
Fiscum, & fraudandi Regium patrimonium, si per-
mittendum esset, quemvis emere feudum, multisque
annis emptorem illo frui, & multis etiam fortassis secu-
lis descendentes ex ipsius corpore gaudere emolumen-
tis, & commoditatibus feudi, honoribus, & praeemi-
uentiis, majori in pretio habitos inter Cives aequales,
aut forte nobiliores; & post recuperare a diversis cre-
ditoribus sub obligatione feudi cum assensu, qui quovis
quæsito colore facillimo negotio imperatur gratis, di-
versas quantitates, quæ aequaliter, aut etiam excedant in-
tegrum pretium, quod pro feudo solutum fuit ab avis,
aut proavis eorum, expendereque illas superfluis sum-
ptibus, aut donando, aut luxuriando in ludis, & me-
reticationibus, quoniam suspicatur postremus, se de-
scendentes non habitatum, fortassis ex filio infirmo,
aut impotenti, qui vel nubere nolit, aut sterili nupserit,
& ob lineam finitam feudum ad Fiscum esse devolven-
dum, temporeque devolutionis devolvere ad Fiscum rem
de solo titulo, & nudum feudi nomen, cum Fiscus
maneat obligatus ad solvenda debita feudatarii, id est
restituendum integrum pretium, quod habuit ab empto-
re feudi, tot annis ab eo retro possessi, aut paulo mi-
nus. Hanc dicamus devolutionem, an non potius feu-
dum a Fisco venditum cum pacto de retrovendendo,
ut non possit devolutione frui, nisi soluto, & restituto
pretio feudi, quod ab emptore habuit? Sed & major
erit iniquitas, si ponamus, feudum gratis donatum es-
se vassallo in regenerationem servitiotum, aut ob me-
ram gratiam Regis, & post oneratum a possessoribus,
& tandem devolvi ad Fiscum ob lineam finitam: dice-
mus dominum non posse frui feudo donato vassallo,
nisi illud emat solvendo ejus debita: quis id sibi per-
ficiatur?

69 Neque obstat, quod posset quis objicere, videri in hoc Regno esse certum, hypothecam contractam cum assensu transire in Fiscum, ex mente pragm. 4. in 2. cap. de fencis, quatenus ibi statuitur, non debere concedi in

E L R E Y.

Llustre Duque de Medina de las Torres, Principe de Estilano, nuestro Sumiller de Corps, Tesorero General de la Corona de Aragon, y nuestro Virrey, y Gobernante, Capitan General, Hasta considerado.

SUMMA DISPUTATIONIS
VIGESIMÆ QUARTÆ.

- 1 Cum pignora executionis venduntur, vel adjudicantur rite, & rectè pro justo pretio, & servatis debitibus solemnitatibus, non possunt recuperari à debitore, attento jure communi.
- 2 Venditio, & adjudicatio judicialis bonorum debitoris, sunt ad instar contractus venditionis, quæ revocari non potest.
- 3 Posse debitorem recuperare bona capta in causam judicati, & vendita, si solvat debitum cum interesse infra biennium, qui senserint.
- 4 Explicatur text. in leg. ultima, Cod. de jur. dom. impetrant.
- 5 Aliud servandum, si ita disponant leges, & statuta diversarum Provinciarum: quid servetur in Regno Siciliae? quid Venetiis? quid apud Pedemontanos?
- 6 Quid servetur de jure Castellæ.
- 7 Cum pignora transferuntur in creditorem non servato debito ordine executionis, potest debitor illa recuperare, sive appellaverit apud superiores, sive

- 1 Cum pignora executionis venduntur, vel adjudicantur rite, & recte pro justo prelio, & servatis debitibus solemnitatibus, non possunt recuperari a debitorum, attento jure communii.
 - 2 Venditio, & adjudicatio judicialis bonorum debitorum, sunt ad instar contractus venditionis, quae revocari non potest.
 - 3 Posse debitorem recuperare bona capta in causam iudicati, & vendita, si solvat debitum cum interesse infra biennium, qui senserint.
 - 4 Explicatur text. in leg. ultima, Cod. de jur. dom. impetrant.
 - 5 Alind servandum, si ita disponant leges, & statuta diversarum Provinciarum: quid servetur in Regno Siciliae? quid Venetiis? quid apud Pedemontanos?
 - 6 Quid servetur de jure Castellae.
 - 7 Cum pignora transferuntur in creditorem non servato debito ordine executionis, potest debitor illam recuperare, sive appellaverit apud superiores, sive non appellaverit apud inferiorem, & num. 8.
 - 8 An bona vendita hoc casu restituantur debitori cum fructibus, Doctores variant.
 - 9 Bonis venditis fidejussori debitoris revocatur venditio per actionem de dolo, restituto pretio emptori, & restitutio fit cum fructibus.
 - 10 Bona vendita extraneo solemniter an possint recuperari a debitorum.
 - 11 Appellatione interposita, & sententia executionis revocata, restituenda esse bona debitori cum fructibus, qui senserint.
 - 12 Azevedus quid existimaverit, & Rebiffus?
 - 13 Venditio rite facta tertio non revocatur, etiam si revocetur sententia, cuius virtute facta est, neque emptor restituit bona, & debitori solum datur recursus ad premium.
 - 14 Revocata sententia non semper omnino, & in totum revocatur executio.
Bona capta in causam iudicati vi executionis sententiae revocate possunt retineri, donec solvatur debitum, ibid.
 - 15 Limitanda est predicta doctrina, si bona in causam iudicata capta, & vendita sint minoris, cuius interstet, ea potius habere, quam premium, nam sunt illi restituenda, etiam si sint penes tertium bona fidei emptorem.
 - 16 Executio revocatur, & bona restituuntur debitori soluto debito cum interesse, si bona vendantur tertio mala fidei ementi cum lesione ultra dimidium justi pretii, aut ultra sextam.
 - 17 Lesio intra sextam permittitur in subpastationibus, ibid.
 - 18 Remedii ordinaria conceduntur debitori ad recuperanda bona per executionem ablata.

DISPUTATIO XXIV

Utrum debitor pignora capta in causam judicati, & vendita possit recuperare?

is, non aviendo obligacion de concederlos en perjuicio
e la devolucion, se podra ver si esto se deve expressar
en los asserciones que se concedieren, con que parece, ven-
rian a cesser las difficultades que en esto se ofrecen,
assì se discurriá sobre este punto, con parecer del di-
cho mi Consejo Collateral, y Camara de la Sumaria,
visandome de todo con particularidad, y distincion, y
e los motivos que se ofrecieren á cada uno de los Mi-
nistros, que en esto intervinieren, y entre tanto bareis
se ponga en ejecucion, lo que por esta mi orden se
ispone, y manda, y que en conformidad della, se co-
ren de los bienes burgensesaticos las cargas, y deudas
que hubieren quedado in puestas sobre cualesquier bienes
endiales, que se hubieren debuelto, y deboluieren á essa.

tum ibi, cui consentiunt. Cynus ibidem num. 6. Baldus num. 9. Salyetus num. 24. Fulgos. num. 4. Paul. num. 3. in fin. Alexandr. num. 9. Ias. num. 8. Angelus in leg. finita 14. §. si plures numer. 7. & in §. postea autem, ubi etiam Imola num. 68. idem Paulus num. 1. Alexand. ibi in §. Julianus num. 120. & 121. ff. de dann. infect. & in leg. debitorib. num. 26. ff. de re judicata. Decius cons. 558. num. 2. & 3. vol. 2. qui dicit hanc esse magis communen opinionem, & veram, Parladorius lib. 2. rerum quotidian. cap. fin. 5. par. §. 16. num. 5. Negantius de pignorib. 5. par. membr. 3. 1. par. ex num. 8. Brunorus à Sole in quæst. legalib. quest. 33. ex num. 1. & numero 14. Morotius de jure offerend. num. 39. Flores Diaz de Mena ad decis. 40. Antonii Gamma column. 3. vers. Sed hoc intelligitur, Avendan. de censib. cap. 108. num. 4. Rodriguez de execu. cap. 6. num. 54.

3. Hac sententia probatur ex textu in dict. leg. si finita 14. §. postea quam, ff. de dann. infect. & in dict. l. properandum, §. fin autem reus, C. de jud. Item ex eo, quod venditio, vel adjudicatio bonorum debitoris creditori facta, nullo jure revocari possunt, si nigore juris speces, nam venditio, & adjudicatio judicialis, seu datio in solutum pro certo prelio sunt ad instar contractus venditionis, qui retrahuntur non potest. l. de contractu 3. l. non est 6. l. ratas 7. C. de rescind. vend. Neque item venditio pignoris retractatur, quamvis debitum pecuniam debitam offerat creditori, l. si creditor 7. in princ. & in §. illud, ff. de distract. pign. ergo neque venditio judicialis retrahatur.

Contraria tamen sententia, quinquo facta creditori venditione judiciali, vel adjudicatione, quantumvis justa, & legitima, honorum debitoris captorum in causam judicari, debitorem posse recuperare eadem bona, si solvatis debitu cum expensis, & interesse biennium, amplectuntur Bartoli. in dict. l. si finita, §. Julianus num. 34. & 54. ff. de dann. infect. & in dict. l. properandum, §. fin autem reus num. 3. in fin. C. de judiciis. Asinus de executionib. §. 4. cap. 135. ex num. 1. Consonat Anton. Faber lib. 8. Cod. tit. 20. definit. 20. loquens juxta sua statuta. Imò vero Glossa in l. ult. §. fin autem tempore, verb. Recuperare, C. de jure domin. imperi. ait, debitorem intra quadriennium posse recuperare pignora creditori addicta. Illud addit. Et concordant omnes, alter statutis, & consuetudinibus diversarum civitatum observari. Fundamentum istius sententiae Bartoli est text. in d. l. venitissimam ult. C. de jur. domin. impet.

Verum attento iure communni, & de ejus rigore, non est recedendum à priori proposita resolutione, & ad texum in dict. l. ult. dicendum est, illam loqui de pignore conventionali, cuius dominium acquirit creditor virtute rescripti Imperialis; nos vero loqui de pignore judiciali, quod creditor obtinet virtute sententiae diffinitive secundum ordinem juris. Ita respondet Decius dict. consil. 558. num. 2. post Angelum in dict. l. si finita, §. si plures num. 7. ff. de dann. infect. Addo ego rationem discrimini inter pignus conventionali, & judiciale, quare illud potest recuperari à creditore infra biennium, non hoc, quam illi non reddiderunt. Quia cum pignoris conventionalis dominium obtineatur à creditore beneficio, & concessione dicta leg. ultima, manet impetratio subjecta qualitatibus, & modificationibus, sub quibus dict. leg. ultim. conceditur dominium, è quibus una est, ut debitor recuperet intra biennium suum pignus, solvendo debitum cum expensis, & interesse, quæ consecutio dominii eo casu continget cum pacto adjectoris in diem, vel legis commissoriae. Secus est, cum res adjudicatur, vel venditur creditori virtute sententie, nam creditor consequitur dominium non qualificatum, aut affectum modo aut conditione aliqua resolutiva, aut limitativa. Ut non omitamus observationem Parladorius in d. cap. fin. 5. part. §. 16. num. 2. quam ex Barr. Bald. Saly. & Alexan. tradit, videlicet, legem illam ult. C. de jur. dom. imper. in desuetudinem abiisse, & expletam esse, non esse vero receptione jure Castellano, probari ex l. 41. & 42. tit. 13. par. 5. ubi notat Gregor. gloss. 3.

5. Limita tamen predictam resolutionem, de qua supra num. 1. ut procedat, nisi aliter dispositum, aut observatum sit per statuta, vel constitutiones, aut consuetudines Regnorum, aut Provinciarum. De jure Regni Siciliae ultra Farum quid sit observandum, vide apud Anton. de Amato variar. resolut. lib. 2. resolut. 95. Quid juxta statuta Venetiarum, apud Brunorum à Sole in quæst. legalib. quest. 33. numero 9. in fin. Quid juxta statuta, &

consuetudines Pedemontium, apud Morotium de jure offerendi num. 39. & Anton. Fabrum lib. 8. C. titul. 20. definit. 1. 4. 18. & 23.

Juxta Tribunalium Castella observationem, & generali consuetudinem receptum est, ut possit debitor bona addicta, seu pignora executionis judicialiter distraeta recuperare, mobilia quidem intra triduum, immobilia vero intra novem dies à venditione. Cujus consuetudinis meminerunt Castello in l. 70. Tauri. remate, Covarruv. lib. 2. variar. cap. 11. n. 3. Didacus Perez in l. 4. tit. 8. lib. 3. Ordinamenti col. 1082. §. dubitari præterea, Parlador. in d. §. 16. num. 3. Felician. de censib. lib. 1. cap. 3. num. 19. vers. Nec ignoro, Paz in præx. 1. tom. 4. par. cap. 3. num. 48. Lasarte de decima vendit. cap. 7. n. 57. Gutierrez lib. 2. præct. 9. 16. 1. num. 2. Matienz. in leg. 9. tit. 11. lib. 5. recopil. gloss. 3. Hævia Volano in Curia Philippica 2. par. §. 22. ex num. 18.

Secundus casus est, cum pignora in causam judicati capta transferuntur in creditorem, executione non rite, & recte perfecta, aut quia non sit servatus orto in capienda pignoribus debitus, aut omisa solemnitas subhastationis, vel citationis, aut additione, vel venditio bonorum facta est creditori viliori pretio, cum lafione debitoris enormissima, vel infra dimidium justi pretii, aut facta est intervenit supposita persona ad licitationem, quæ creditori bona illa per subhastationem questiæ cessavit, transferens omnem jus obtinentum, juxta adnotata à nobis hoc tit. disp. 1. num. 30. in quo casu occurrit fraudis presumptio, juxta l. & qui sub imagine 10. C. de distract. pign. Ille autem casus duobus modis potest contingere. Primo, si reus appellaverit, & ad superioris Judices causam transmiserit. Secundo, si non appellaverit, & apud inferiorem Judicem pretendat recuperationem pignorum sic venditorum. Quod primum dicendum est, posse debitorem, cuius bona in causam judicati capita sunt, & minus justa, aut solemniter venditori vendita, aut addicta per medium interposita persona, si appellaverit, pendente appellatione petere apud Judices superiores, restituti sibi sua bona vendita, aut addicta, soluto debito cum expensis, aut interesse, idque juxta quotundam sententiam intra biennium, aliorum intra quadriennium, aliorum sine temporis praesumptione. Et solent Judices superiores jubere, ut bona sic alienata restituatur debitoris, solitus creditoribus debitis cum expensis, & interesse. Ita sequunt Covarruvias, Didacus, Perez, Felicianus, Parlador. Pax ubi sup. Negantius de pignorib. 6. part. membr. 1. numero 26. 27. & 28. Gomez de Leon in Jua centuria respons. 19. Escobar de ratiocinis tomo 2. cap. 14. num. 1. Menecius in leg. 2. num. 31. C. de rescind. vendit. qui dicit, hoc fieri debere intra quadriennium. Giurba decis. 105. num. 10. cum seqq. Gamma decis. 40. & ad eam Flores, & ad decis. 94. Magonius decis. Flor. 132. ex num. 7. Mastrillus decis. 33. Castillo dec. 14. lib. 1. idem Felician. de censib. 2. tom. lib. 1. cap. 3. ex num. 1. Lafarte de decima veniar. cap. 7. num. 58. Rodriguez de annuis redditib. lib. 1. quest. 14. num. 61. Azevedo in l. 19. num. 126. cum seqq. tit. 21. libro 4. recopil. Gutierrez lib. 2. præct. quest. 161. ex num. 2. Cevallos in speculo præct. quest. 633. ex n. 6. qui dicit, Judices superiores in quoquinque tempore audire debitores retrahere volentes bona vendita ob causam judicati, & quest. 763. num. 48. & 49. Amator Rodrig. de execu. cap. 6. num. 55. Hævia Volano in Curia Philipp. 2. par. §. 22. num. 19. & 21. Villadiego in Politic. cap. 2. ex num. 150. & ex num. 160. Quinimo Judices supremos, non solum id facere poteribus debitoris, sed etiam solere illis non poteribus, atque etiam si confirmaret sententiam executionis, nihilominus jubere, ut si intra terminum arbitriarum ab eis statutum debitor solverit debitum creditorum cum expensis, & interesse, creditor restituar debitori bona vendita cum fructibus, notant Parlador. ubi sup. n. 7. Amator Rodrig. num. 55. Volano num. 19.

Quod secundum vero dicendum est, idem fieri debe re, si petat debitum coram judice inferiore restitutionem bonorum captorum in causam judicati, & creditori venditorum, vel addictorum, vel minus solemniter, vel minus recte. Ratio est, quoniam velut à fronte rivulos aquæ, ita à majoribus doctrina exempla derivare honestissimum, & tutissimum est, cap. in causis 19. de sent. & re judic. l. nam Imperator 38. ff. de legib. l. 3. Cod. codem tit. Ita Parlador. d. §. 16. num. 7. quem sequitur Hævia Volano. ubi sup. num. 19. Felicianus de censib. tom. 2. lib. 1. cap. 3. num. 1. quidquid contrarium opinetur Villadiego in Politic.

dicit.

dicit. cap. 2. num. 161. qui existimat, hanc restitutio nem fieri non posse, nisi mandato superiorum Judicium, non inferiorum.

9. Sed an in his casibus restitutio bonorum debitoris facienda sit cum fructibus, dubitant Doctores. Qui dam negant universum, quod videatur hac restitutio concedi ex gratia: in restitutio autem, quæ conceditur ex gratia, non veniunt fructus. Alii universum affirmant restitutio cum fructibus fieri debere, tum quod verbo restitutio fructus comprehenduntur, tum quia creditor non remanet in damno, cum illi restituatur debitus cum interesse. Ergo neque debet esse in lucro cum aliena jactura. Alii denique probabiliter distingunt: aut executio est nulla ob omisam solemnitatem, aut alium defectum, & tunc restituant bona debitoris cum fructibus, restituto creditori debito cum interesse; idemque erit, si sit mala fides in creditore, vel suspicio fraudis. Aut executio peccat in iustitia, quia res debitoris sit vendita viliori pretio, sed citram dimidium justi pretii, observatis tamen ceteris solemnitatibus, & tunc creditor lucretur fructus, & res debitor restituantur sine fructibus. Credem reservandum arbitrio judicis, qui prudenter spectat casus circumstantis providere debet. De hac difficultate vide Doctores relativos supra num. 7. praesertim Felicianum, Cevallos, Parladorium, Gutier. & Giurbam.

10. Tertius casus est, cum bona executæ venduntur justo pretio alicui tertio, qui sit fidejussor rei principalis, seu debitoris, obseruant tamen omnibus solemnitatibus via executiva. Et hoc casu dicendum est, interposita appellatione venditionem à Superioribus esse revocandam, per actionem de solo, dum tamen emptori restitutio pretium. Etenim fidejussor, qui emit bona principalis debitoris, pro quo fidejussor, commitit dolum, & debet restituere rem cum fructibus l. C. de dolo, l. si mandato Titii 59. §. Paulus, el. 1. ff. mandari, l. Paulus 59. ff. de fidejussor. l. 45. tit. 13. part. 5. ubi Gregorius, Gaspar Rodericus de annis redditibus lib. 2. quest. 17. ex numer. 22. & num. 28. Felicianus de censib. tom. 2. lib. 3. cap. 2. num. 11. Parladorius dict. cap. fin. §. 16. num. 17. & 18. Hævia Volano dict. §. 22. num. 22. Balduinus de pignorib. cap. 18. colum. 4. Menoch. de presumptio. lib. 3. presump. 121. num. 9. Fabius de Anna consil. 37. num. 12. Villadiego in Politic. cap. 2. num. 154. Praesertim quia fidejussor quemadmodum & secundus creditor emens pignora rei principalis videatur magis emere tuendu sui juris causa, quam ut dominium acquirat, l. cum secundus 5. §. si secundus, l. cum posterior 6. ff. de distract. pign. Franchis decis. 69. num. 6. & 7. (Felician. de censib. tom. 2. lib. 3. cap. 2. num. 14. vers. Secundo quia, Trentacin. variar. resolut. lib. 3. tit. de solut. resol. 30. num. 6.)

11. Quartus casus est, cum venditio pignorum captorum in causam judicati sit cum aliquo tertio mere extraneo, qui non sit fidejussor debitoris, servatis debitis solemnitatibus in judicio executionis requisitis. Verum appellatum sit, vel reclamatum à sententia, cuius virtute facta est venditio, bona vendita non esse auferenda emptori, sed debitori dari solum recursum ad pretium bonorum venditorum. Ita planè sentit Negantius de pignoribus, 2. parte, membr. 4. num. 125. Rodericus Suarez allegatione 21. num. 7. Franchis decis. 120. numer. 8. & decis. 660. Antonius Faber 1. 8. Codicis, titul. 17. desir. 23. Giurba decis. 105. num. 14. & 15. & alii multa nobis relati supra hoc titulo, dispr. 22. num. 12. circa finem, vers. Presertim cum regulare sit. Et probatur argumento ab exceptione ad regulam (quod validum esse in jure docet Everardus in locis legalib. loco. 9. & in loco 99. a speciali) in leg. si ex causa 10. in princ. ff. de minoribus, & in l. 2. Cod. si venditio pign. agatur. Item ex textu in l. 1. fundam 94. ff. de legat. 1. non enim debet fides hasta publicæ facile convelli, l. si hypothecas 8. Cod. de remiss. pign.

Neque obstat, quod revocata sententia censeatur 15. quoque revocata executio, & omnia debent restituiri in pristinum statum, ut docet glossa ultima, in verb. Universa in capit. accedit, & infr. 2. ut lite non contestata, & ibi Baldus n. 6. Hostiens. n. 9. Non, inquam, obstat, quia revocata sententia, non semper omnino, & in totum revocatur executio. Etenim bona capita in causam judicati vi executionis sententia revocata possunt retineri, donec solvatur debitus, ut notarunt Rolandus à Valle consil. 5. num. 7. vol. 2. Anna allegat. 22. num. 4. allegat. 80. num. 8. & 9. & allegat. 93. num. 8. ego dixi cum multis supra titul. 2. dispr. 8. num. 3. cum sequentib. Sic in proposito casu revocatur executio revocata sententia quoad id, quod pretium bonorum venditorum restitutus debitori; verum emptor retinet bona solemniter, & bona fide empia, ut recte adnotavit ubi supra Anton. Faber.

Limita predictam resolutionem, si bona in causam 16. judicati capita, & vendita sint minoris, & illius intersit potius habere corpora, quam pecuniam. Non eo casu restituenda erunt illi corpora vendita, etiam si sint pecunies tertium bona fide emptore. Id statuit elegans textus in dict. leg. si ex causa 10. ff. de minoribus, cuius verba, que hunc causum in specie continent, sunt: Si ex causa judicati pignora minoris capita sint, & distracta,

mor.